

Görög félisten a Levesben

Beszélgetés Kollatos Fotios-szal

– Lelkesedéssel, odaadó munkával meghatóan szép előadásokat sikerült színre vinnünk, a kedvező visszajelzések pedig rendkívül nagy erőt adtak a folytatáshoz – összegezte tapasztalatait *Kollatos Fotios* már beszélgetésünk kezdetén. Görög és magyar identitásról, színjátszásról és rendezésről, valamint a közeledő Jelenlét Fesztiválról kérdeztük.

– *Mikor csöppentél a színházi világba?*

– Kiskorom óta sertepertéltem az előadóművészet körül, énekeltem, táncoltam, verset mondtam, sokáig zongoráztam majd gyerekszínházi előadásokban vettem részt. A Vörösmarty Gimnázium dráma tagozatára jártam, ahol komolyabban is megismerkedhettem a színészmesterség rejtelmeivel. Itt fogalmazódott meg bennem véglegesen, hogy ezt a pályát választom. Mivel görög származású vagyok úgy gondoltam, nagy kihívás lenne számomra, ha Görögországban végezném el a színművészetit. Így aztán Thesszalonikiben jelentkeztem a Színművészeti Főiskolára, ahová nagy örömmre azonnal felvettek.

– *Melyek voltak eddigi pályafutásod mérföldkövei?*

– Négy éve szervezek és rendezek felnőtt, illetve gyermekelőadásokat, amikben néha jómagam is szerepelek. Ezek nagyon nagy erőpróbát jelentenek, hiszen a gyerekek, kamaszok, és fiatal felnőttek is híján vannak a görög nyelvtudásnak. Elsősorban ez jelenti a nehézségét annak, hogy görög nyelvű előadást vigyünk színre. Lelkesedéssel és odaadó munkával azonban – amint már említettem – sikerült nagyszerű előadásokat tartanunk.

A tavalyi Jelenlét Fesztiválon a *Dromosz* című színművet adtuk elő, amit én rendeztem, és egyben én voltam a főszereplője is. A darab a magyarországi második görög diaszpóra itt tartózkodásának hetvenedik évfordulójára készült, az itt élő görögség ez idő alatt megélt történetét próbálja nagy vonalakban feldolgozni. Igen sokan voltak kíváncsiak az előadásra, pár nap alatt elfogyott az összes jegy.

– *Színművedben hogyan találkozik a görög és a magyar kultúra, a *Dromosz* bemutatása milyen hatással volt rád?*

– A „*Dromosz – Út*” előadásai alatt nagyon sok szép pillanatot élhettem át. Az azt követő értékelések is biztatók voltak számomra. Ez a mű pont a két kultúra találkozásáról szólt. Arról, hogy a görögség miként tudott beilleszkedni, gyökeret verni Magyarországon. Valójában egy személyes indíttatású történet, melyben a nagyszüleim életútját követem végig a polgárháborús időktől kezdődően napjainkig, összekapcsolva az általam megismert valósággal.

– *Tervezel-e újabb saját darabot, s ha igen, milyen témában?*

– Magyarországi görög színészekkel és a Görögországban élő magyar-görög színészekkel közös projekt keretében tervezünk színpadra vinni egy újabb darabot, hidat építve a két kultúra között. Magyarországi görög színészpallántáimmal viszont egy ókori komédiával készülünk. Arisztophanész *Nóuralom* című művét 2019. március 23-án, a görög nemzeti ünnep alkalmából mutatjuk be a Ram Colosseumban.

– *A nőiséget megfogalmazó, *Levesben* című színjátékban a tavalyi Jelenlét Fesztiválon is nagy sikert arattál, több hazai nemzetiség férfit alakjait megjelenítve...*

– Igazán nehéz dolgot jelentett ennyi férfi karaktert eljátszani és a különböző nemzetiségi kultúrákkal azonosulni. Egyik kedvenc jelenetem természetesen az volt, amikor a görög félisten karakterét kellett hoznom. Görög mivoltom miatt ez nagyon közel áll hozzám, de ugyanúgy szeretem a szerb, lengyel, örmény, német és magyar karaktereket is. Iszonyatosan szerencsésnek érzem magam, hogy olyan gyönyörű és tehetséges színésznőkkel játszhattam együtt.

– *Szerinted mi az oka, hogy a *Levesbent* ennyire szeretik a nézők? Mi a titka a darabnak?*

– Elsősorban *Trojan Tünde* érdeme, aki nemcsak szereplője, hanem szövegírója is a színjátéknak. Nagyszerű érzékkel fogalmazta meg a hat különbö-

ző nemzetiség jellemvonásait. Mindezt igazi könnyedséggel, néha sziporkázó humorral fűszerezte. Erdélyi Dániel rendezése lehetőséget biztosított a színészek számára, hogy szabadon formálhassák meg az egyes szerepeket. Ez által izgalmas, szerethető közös produkció született, amiben mindenki remekül érezte magát. Talán ez sugárzott a nézőtér felé, ahol közönség valóban nagyon élvezte az előadást.

– Hol és mikor lehet ezt a színjátékot újra látni?

– Legutóbb a pécsi Nemzeti Színházban mutattuk be, de folyamatosan vannak felkéréseink Budapesten és vidéki városokban is. Külföldre is kaptunk meghívást. A közeljövőben Lengyel- és Görögországba látogatunk vele.

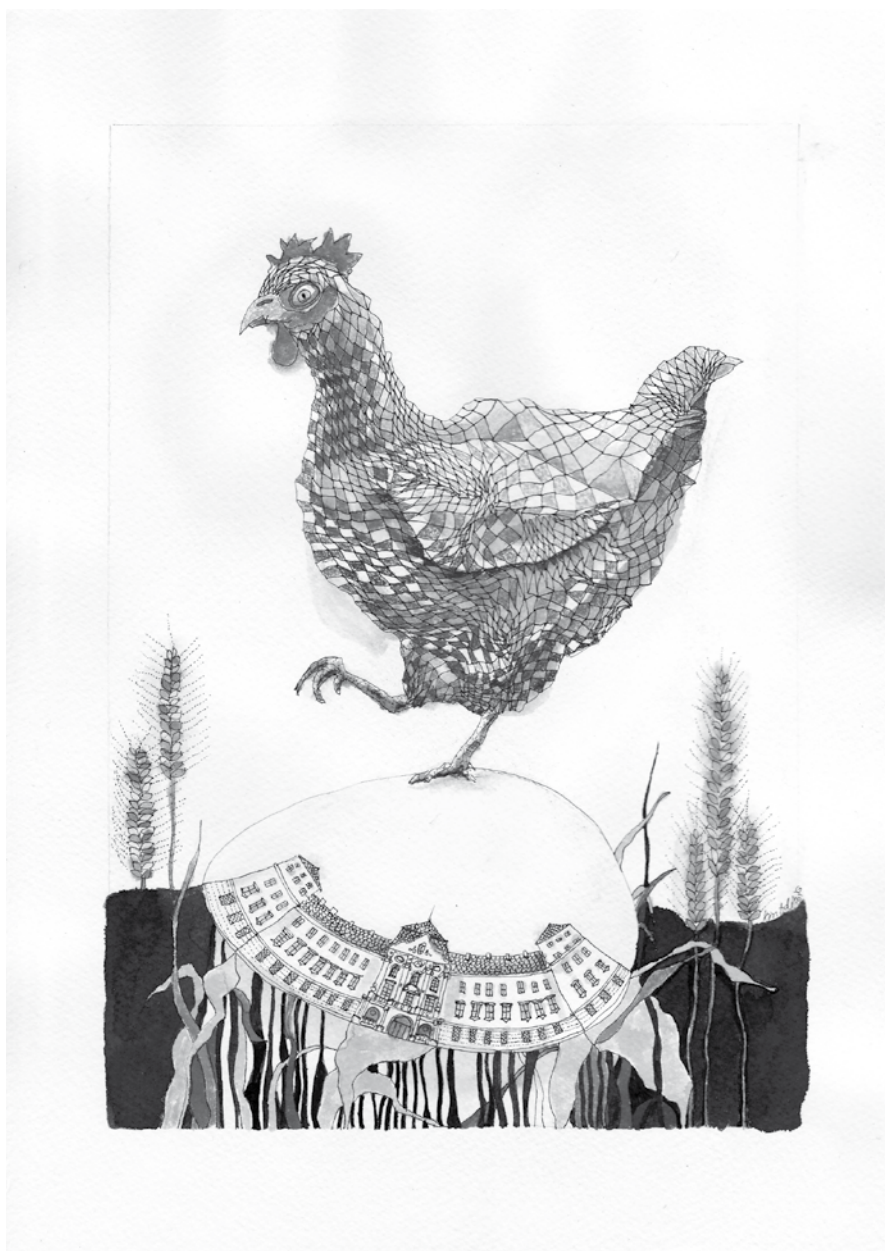
– Amikor nem színházban vagy, akkor is rendezel, illetve koreográfusi munkát végezel. A Nemzet Szépén te töltötted be ezt a feladatot. Milyen élmény volt számodra?

– Nagy szerelmem a tánc. Musicalszínészként sok szép koreográfiában vehettem részt, nemcsak táncosként, hanem táncrendezőként is. Harmadik éve, hogy a Nemzet Szépe nagyszabású rendezvénynek én lehetek a mozgáskoreográfusa, ezzel segítve a lányok színpadi megjelenését.

– Mit tervezel az idei évre?

– Közeledik a Jelenlét Fesztivál, ahol nemcsak a Dromoszt fogjuk előadni, hanem – a Nemzetiségi Színházi Társulattal közösen – Szobacsoda című mesedarabunkat is. Arisztophanész – már említett – Nőuralom című komédiáját a gödöllői Grassalkovich-kastélyban is bemutatjuk. Tavasszal lengyelországi, nyáron pedig nagy görögországi turnéra indulunk, de bízom benne, hogy ezek mellett is nagyon sok szép, és új feladat vár még rám.

Bécsi Éva

Kiss Adél
grafikája